

șita afecție cu care șeful, devenit pe neașteptate sentimental, cuprindea cauza tuturorora.

Acum toamna, trebuia doar să-și pună în lumină de reflector gospodăria nouă înfăptuită la Percepția II-a. Ce-are aface că și pe aceasta o făcuse actualul lui subșef, în vreme ce el își îngrijia ficatul cu ape străine plătite scump? Fapt este că, de data asta, lumea de contribuabili convocată ca să-i inaugureze și să-i admire opera, a putut cunoaște altă înfățișare a d-lui Șef. Sentimentalul din Iunie, înclinat la afecții nesincere, făcuse loc brusc unui șef aspru și nedrept, cu trecutul, cu viitorul, ba... chiar cu el însuși.

Astfel asistența a putut afla că el muncise vara «peste măsură de mult», pentru a scoate localul Percepției din «mizeria» în care îl lăsase fosta administrație (unde el fusese subșef timp de nouă ani, deci reprezenta 50% din răspundere).

De-aici înainte, avea să se curme cu «relele deprinderi», cu perioada de «hatîr», această plagă națională, contra căreia d. Șef promitea să lupte «peste măsură de mult». Ordine și rînduială, desigur. Mai ales că, în lumina situației sale oficiale, și superiorii lui direcții îi apăreau, «mari», «peste măsură de mari»!

Dece oare situația de «oficial» condamnă așa de ușor pe unii oameni slabi de dub la gafe, care mai de care mai triste și mai ridicole? Dece orice om de bun simț, care l-a ascultat pe d. Șef al Percepției a II-a dela Pîrliții Mari în acest auto-elogiu naiv, clatină din cap cu tristețea și îngînă, impacient: «...Peste măsură de mult! N'ar fi desigur în ordinea lucrurilor să-i cerem eleganță morală față de fostul Șef, calomniat cu înverșunare. Dar dece d. Șef actual își calomniază cu așa perseverență propriul lui trecut, de care fuge ca de-o remușcare usturătoare? Sau poate că, ascet convins, el aparține vreuncea din acele secte religioase care recomandă, ca mijloc de purificare morală, flagelarea de sine însuși?» N. I. P.

Socoteli și împărțeli.

Presă germană, între care ziarul «Angriff», exprimă toată indignarea ei pentru modul în care este tratată minoritatea germană din Memel și taxează regimul instaurat acolo de guvernul lituanian de «veritabil abuz de încredere». Aceste atacuri au avut un ecou imediat în Polonia, ziarele din Varșovia denunțînd campania de oprîmire a elementului polonez pe care a întreprins-o guvernul din Kaunas, — arătînd că minoritatea polonă în Lituania este mai numeroasă decît cea care se afla până eri înglobată în Cehoslovacia. Numai Ungaria nu mișcă. N'ar găsi ea un chip să ridice pretenții asupra îndepărtatei Lituanii, numai așa ca să nu rupă... simetria? D. B.

Preocupări englezești.

Plecînd din Londra spre țară, un tînăr din jînurile noastre și-a cumpărat cîteva ziare englezești. Pentru a cunoaște diversele curente din țara Albionului, le-a ales astfel ca să aibă o vedere de ansamblu, mai ales în legătură cu ultimele evenimente. Printre altele și întîmplător așezat mai la suprafață se afla «Evening Standard» cunoscut pentru atitudinea lui de dreapta. Un englez, tovarăș de compartiment, zărînd ziarul cu pricina îl interpelează pe amicul nostru cu un ton cam ironic-ostentativ :